

Η ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΠΟΥ ΤΟ ΓΕΝΝΗΣΕ

Δύο χρόνια έχουν περάσει από το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη που οδήγησε στο θάνατο τουλάχιστον 57 ανθρώπους. Τότε, ένα μεγάλο κοινωνικό ξέσπασμα απαίτησε δικαιοσύνη, απόδοση ευθυνών, ασφαλείς μεταφορές και μέριμνα για τις κοινωνικές μας ανάγκες.

Αν κάτι είναι παραπάνω από ξεκάθαρο τα δύο αυτά χρόνια, είναι ότι το κράτος και το κεφάλαιο συνεχίζουν ακάθεκτα την εγκληματική τους πολιτική και τη δολοφονική τους δράση με μόνο στόχο τη μεγιστοποίηση των κερδών τους μέσω της απομύζησης της κοινωνίας.

Τη στιγμή που οι δομές του σιδηροδρομικού δικτύου συνεχίζουν να λειτουργούν χωρίς μέτρα προστασίας, ακριβώς όπως τον Φλεβάρη του 2023, θέτοντας καθημερινά σε κίνδυνο τις ζωές των εργαζόμενων και των επιβατών, το κράτος συνεχίζει να ξεπουλάει το δημόσιο πλούτο στο ντόπιο και ξένο κεφάλαιο. Σε μια προσβλητική για την κοινή λογική επανάληψη μοτίβου, καταστρέφουν μέσω των περικοπών, λαιμοκοπών μέσω των ΜΜΕ και τέλος, παρουσιάζουν την ιδιωτική πρωτοβουλία ως τη μοναδική επιλογή.

Ταυτόχρονα χρησιμοποιούνται όλες οι κρατικές δυνάμεις, θεσμικές και υπόγειες, για να προστατευτούν τα αφεντικά και το πολιτικό προσωπικό από τις κοινωνικές αντιδράσεις και την αποκάλυψη της εγκληματικής τους δράσης. Το έγκλημα στα Τέμπη και πολύ περισσότερο η διαχείριση του μέχρι και σήμερα καταδεικνύει ότι το κράτος είναι παρόν και ισχυρό. Κινήθηκε με ταχύτητα και αξιοπιστία για να συγκαλύψει την ύπαρξη της εμπορικής αμαξοστοιχίας, ώστε ακόμα και σήμερα να γνωρίζουμε ελάχιστα για το φορτίο, τον προορισμό και τον ιδιοκτήτη του. Κινητοποίησε άμεσα μηχανήματα έργου για το μπάζωμα της περιοχής και την εξαφάνιση των ενοχοποιητικών στοιχείων. Παραποίησε στοιχεία, καταγραφές, ηχητικό υλικό και επέβαλε καθολική σιωπή στα ΜΜΕ αλλά και σε όσους γνώριζαν ή προσπαθούν να μάθουν. Μέχρι σήμερα οι πληρωμένοι δημοσιογράφοι επιτίθενται στους γονείς των παιδιών που σκοτώθηκαν σε μια οργανωμένη προσπάθεια ηθικής απαξίωσης τους. Τέλος, αξιοποίησε το πολυδαίδαλο σύστημα δικαιοσύνης που αν και σε περιπτώσεις διώξεων αγωνιστών αποδεικνύεται ικανότατο, τώρα σέρνει τον φάκελο της δικογραφίας από συρτάρι σε συρτάρι, κατηγορώντας όποιον ασκεί κριτική ότι δεν σέβεται τον τάχα ανεξάρτητο χαρακτήρα της δικαιοσύνης.

Αυτός είναι ο διαχρονικός ρόλος του κράτους: να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ντόπιων και ξένων αφεντικών εις βάρος της κοινωνικής βάσης. Το αίτημα της δικαιοσύνης δεν επιλύεται με την αλλαγή του πολιτικού προσωπικού της χώρας. Περνά μόνο μέσα από την ενίσχυση των κοινωνικών αγώνων. Αντίστροφα, η εδώ και χρόνια υποχώρηση του ταξικού και κοινωνικού κινήματος έχει αποχαλινώσει τα αφεντικά που επιτίθενται λυσσαλέα σε όλες τις πτυχές της κοινωνικής ύπαρξης.

Να μην αφήσουμε άλλο τις ζωές μας έρμαιο της κρατικής - καπιταλιστικής εγκληματικότητας. Να πάρουμε τις ζωές μας, επιτέλους στα χέρια μας!

Στο δρόμο, στις απεργίες, στις καταλήψεις συγκροτείται ο κοινωνικός πόλος που είναι ο μόνος αρμόδιος να μιλήσει για τις ζωές μας, για τις ανάγκες μας και τα όνειρα μας. Ο μόνος δρόμος είναι η συνολική πάλη ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο, ενάντια στον καπιταλισμό και την πατριαρχία, ενάντια σε αυτό το σάπιο σύστημα εξουσίας που στη φύση του έχει τον θάνατο και την εξαθλίωση.

Κόντρα στις έτοιμες λύσεις και στο «λιγότερο κακό» να οργανωθούμε με ενεργή συμμετοχή στα εργατικά σωματεία μας, με συγκρότηση ομάδων αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας στις γειτονιές μας, με ομάδες θηλυκοτήτων και λασακι ενάντια στην πατριαρχία, με πρωτοβουλίες κατοίκων κόντρα στη λεηλασία του φυσικού πλούτου από το κεφάλαιο. Με αγώνες για ποιοτική και ουσιαστική υγεία και εκπαίδευση. Με φάρο μας την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση, να δομήσουμε στην πράξη τη δικιά μας αντιπρόταση απέναντι στην κρατική-καπιταλιστική δυστοπία. Να αγωνιστούμε για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας. Έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, όπου οι ζωές μας μετράνε πραγματικά.

ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ

